

Nr 132.

Av herr **Ericsson, Herman, m. fl.**, om inplacering på övergångsstat av viss personal, som i samband med statens övertagande av enskild järnväg övergått i statens järnvägars tjänst före den 1 juli 1945.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 130 angående införlivande i statsbanenätet av Stockholm-Västerås-Bergslagens järnvägar, given den 2 mars 1945, har bl. a. anförts, att den s. k. övergångsstaten i hittillsvarande form borde slopas och all personal, som ej entledigas, få på sig tillämpade statens järnvägars bestämmelser, alltså icke enbart de extra förmånerna av olika slag, utan även lönevillkoren, d. v. s. löneklassplacering skulle ske för alla tjänstemän på samma sätt, som hittills skett enbart för tjänstemän på aktiv stat. Det är sålunda avsett, att samtliga övertagna tjänstemän hädanefter skulle inplaceras på befattningar inom den lönegrad, som för vederbörande komme att angivas i personalbilagan till blivande avtal om järnvägens överlåtelse till staten. Detta innebure således, att befattningar å övergångsstat skulle begäras för de befattningshavare, vilka icke omedelbart placeras på aktiv stat.

Järnvägsstyrelsen hemställde bl. a., att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen, att i personalförteckningen för statens järnvägar antalet befattningar över lönegraden A 20 måtte från den 1 juli 1945 ökas med i nämnda proposition angivet antal i resp. lönegrader. Riksdagen beslöt i överensstämmelse med vad Kungl. Maj:t i förenämnda proposition föreslagit. Vad sålunda beslutats för f. d. Stockholm-Västerås-Bergslagens järnvägar har sedermera också verkställts beträffande Halmstad-Nässjö och Nässjö-Oskarshamns järnvägar. Sålunda kan man säga, att riksdagsbeslutet innebär, att den personal, som hädanefter övergår till statens järnvägar i samband med införlivande av en enskild järnväg, kommer att erhålla i förekommande fall befattningar å övergångsstat på sätt här ovan angivits. Tidigare övertagna enskilda järnvägar ha i sina köpekontrakt icke haft annan bestämmelse intagen, än att de, som icke fylla förutsättningarna för inplacering på aktiv stat, behandlas såsom övergångsstatare, d. v. s. behålla den lön och de förmåner, som gällde vid de företag vederbörande personal var anställd vid. Såväl lön som förmåner äro i de flesta fall avsevärt sämre än de, som gälla för statens järnvägars personal. Samma är förhållandet beträffande pensionsvillkoren, att tidigare övergångsstatare erhålla den pension de varit tillförsäkrade enligt den kassas reglemente, vilken de tillhörde, under

det att de övergångsstatare, som nu anställas vid statens järnvägar, erhålla pension enligt det tjänstepensionsreglemente, som gäller för statens befattningshavare, vilken pension också är avsevärt högre än den, som skulle ha tillkommit dem såsom delägare i enskild pensionskassa. Då det synes oförmligt att vid statens järnvägar ha befattningshavare anställda, som få fullgöra samma arbete men erhålla avsevärt mycket lägre lön, förmåner och pension än de, som övertagits från den 1 juli 1945, få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta uppdraga åt Kungl. Maj:t att vidtaga åtgärder för att den personal, som i samband med statsövertagande av enskild järnväg övergått i SJ:s tjänst före den 1 juli 1945, måtte inplaceras på övergångsstat enligt samma grunder, som bestämdes efter förslag av Kungl. Maj:t i proposition nr 130 år 1945.

Stockholm den 23 januari 1946.

Herman Ericsson.

Gottfrid Karlsson.

Rud. Anderberg.

Ernst Hage.
